

Notificarea sau comunicarea documentelor - Estonia

CUPRINS

- 1 Ce înseamnă conceptul juridic de „comunicare sau notificare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „comunicarea sau notificarea actelor judiciare”?
- 2 Care acte judiciare trebuie comunicate sau notificate în mod oficial?
- 3 Cine este responsabil de comunicarea sau notificarea unui act judiciar?
- 4 Informații legate de adresa destinatarului
 - 4.1 În temeiul Regulamentului (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială, în cazul în care destinatarul nu mai locuiește la adresa cunoscută de autoritatea solicitantă, autoritatea solicitată din acest stat membru încercă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate?
 - 4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?
 - 4.3 Cum tratează autoritățile din acest stat membru o solicitare trimisă în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială și care vizează găsirea adresei actuale a unei persoane?
- 5 În practică, care este modalitatea obișnuită de comunicare sau notificare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?
- 6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?
- 7 Notificări sau comunicări „indirecte”
 - 7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor judiciare către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?
 - 7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele judiciare?
 - 7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?
 - 7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor judiciare, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?
- 8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 14 din Regulamentul privind comunicarea sau notificarea actelor)
 - 8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 14 din Regulamentul privind comunicarea sau notificarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?
 - 8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul nr. 1393/2007 privind comunicarea

sau notificarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale - a se vedea mai sus)?

- 8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?
- 9 Există vreo dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?
- 10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care comunicarea sau notificarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul judiciar este comunicat sau notificat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă comunicarea sau notificarea actului judiciar (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de comunicare sau notificare a actului judiciar?
- 11 Trebuie să se plătească pentru comunicarea sau notificarea unui act judiciar și, dacă da, care este suma?

1 Ce înseamnă conceptul juridic de „comunicare sau notificare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „comunicarea sau notificarea actelor judiciare”?

Notificarea sau comunicarea unui act judiciar înseamnă livrarea unui act către destinatarul acestuia într-un mod care să permită destinatarului să examineze actul în timp util pentru a-și exercita și proteja drepturile. Capitolul 34 din Codul de procedură civilă prevede diferite modalități de notificare sau comunicare, inclusiv notificarea sau comunicarea prin scrisoare recomandată, pe cale electronică, prin intermediul unui executor judecătoresc, notificarea sau comunicarea către un reprezentant al destinatarului, notificarea sau comunicarea unui act judiciar prin trimitere și prin anunț public prin publicarea acestuia în publicația *Ametlikud Teadaanded* (Anunțuri oficiale). Pentru ca un act judiciar să fie considerat notificat sau comunicat, actul livrării documentului trebuie să îndeplinească cerințele formale prevăzute de lege și să fie documentat în formatul stabilit în acest scop.

2 Care acte judiciare trebuie comunicate sau notificate în mod oficial?

În conformitate cu articolul 306 alineatul (5) din Codul de procedură civilă, o instanță notifică sau comunică participanților la procedură următoarele acte: reclamația, cererea de recurs și completările la aceasta, citațiile, hotărârile judecătorești, hotărârile privind încetarea procedurilor și oricare alte acte judiciare prevăzute de lege.

3 Cine este responsabil de comunicarea sau notificarea unui act judiciar?

Instanța dispune notificarea sau comunicarea actelor judiciare prin intermediul unui prestator profesionist de servicii poștale, al unui executor judecătoresc, al unui agent de securitate al instanței sau, în conformitate cu normele interne ale instanței, prin intermediul unui alt funcționar competent al instanței. De asemenea, aceasta poate să notifice sau să comunice actele în alte moduri prevăzute de lege. Un participant la o cauză care a prezentat un act care trebuie să fie notificat sau comunicat sau care solicită notificarea sau comunicarea unui alt act judiciar poate să se adreseze instanței pentru dispunerea notificării sau comunicării actului în mod independent. Un participant la o procedură poate notifica sau comunica acte judiciare numai prin intermediul unui executor judecătoresc. În acest caz, notificarea sau comunicarea și documentarea notificării sau comunicării au loc în aceleași condiții ca notificarea sau comunicarea efectuată de instanță prin intermediul unui executor judecătoresc. Instanța examinează dacă actul judiciar poate fi considerat notificat sau comunicat.

4 Informații legate de adresa destinatarului

4.1 În temeiul Regulamentului (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială, în cazul în care destinatarul nu mai locuiește la adresa cunoscută de autoritatea solicitantă, autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate?

Instituția care primește cererea [Ministerul Justiției (*Justiitsministeerium*) sau o instanță] verifică, de asemenea, în plus față de datele existente, dacă persoana respectivă este înregistrată în registrul de evidență a populației (*Rahvastikuregister*) și/sau în registrul comerțului (*Äreregister*).

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?

Registrul comerțului poate fi utilizat de toată lumea în mod gratuit și în cadrul acestuia este posibilă chiar vizualizarea adreselor societăților. Registrul comerțului poate fi consultat la adresa <https://ariregister.rik.ee/>.

În vederea stabilirii adresei unei persoane private, poate fi efectuată o solicitare oficială de obținere de date înscrise în registrul de evidență a populației. Solicitarea trebuie să menționeze motivele pentru care datele sunt necesare, pentru ca operatorii de date să decidă dacă emiterea datelor este justificată. Registrul de evidență a populației este administrat de Centrul pentru dezvoltare și tehnologia informației din cadrul Ministerului de Interne (*Siseministeerium*), al cărui site de internet conține informații cu privire la solicitările de date, și este disponibil la adresa <https://www.smit.ee/>.

4.3 Cum tratează autoritățile din acest stat membru o solicitare trimisă în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială și care vizează găsirea adresei actuale a unei persoane?

Instanțele prelucrează cererile internaționale de notificare sau comunicare de acte și de obținere de probe la cerere, și anume instanțele au obligația de a depune toate eforturile în vederea stabilirii adresei persoanei în cauză.

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de comunicare sau notificare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

Decizia cu privire la modalitatea de notificare sau comunicare a actului este luată, în general, de către organismul care efectuează procedurile. Cu toate acestea, instanțele ar trebui să notifice sau să comunice actele în principal pe cale electronică, fie prin intermediul portalului public relevant e-File, fie prin e-mail. Cerința de a acorda prioritate notificării sau comunicării pe cale electronică a actelor nu este stipulată în lege, însă permite instanței să evite cheltuielile cu taxele poștale. Tendința generală este către o creștere constantă a utilizării notificării sau comunicării pe cale electronică. După analizarea posibilității notificării sau comunicării pe cale electronică, instanța va lua în considerare alte alternative, cum ar fi notificarea sau comunicarea prin poștă, prin serviciul de mesagerie al instanței și diverse alte opțiuni prevăzute prin lege.

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

Notificarea sau comunicarea pe cale electronică este permisă în toate procedurile.

În conformitate cu articolul 311¹ din Codul de procedură civilă, actele judiciare sunt notificate sau comunicate pe cale electronică prin intermediul sistemului informatic desemnat, prin trimiterea unui aviz către participanții la procedură în vederea informării acestora cu privire la faptul că actul este disponibil în sistem. Instanța pune imediat la dispoziția participanților la procedură, prin intermediul sistemului informatic, toate actele judiciare, inclusiv hotărârile judecătorești, indiferent de modul în care actele au fost notificate sau comunicate participanților în cursul procedurii. Pentru conectarea la sistemul informatic este necesară o carte de identitate. Un act judiciar este considerat notificat sau comunicat atunci când destinatarul îl deschide în sistemul informatic sau atunci când confirmă primirea acestuia fără să deschidă documentul. Același lucru este valabil, de asemenea, în cazul în care acest lucru este realizat de către o altă persoană, căreia destinatarul i-a acordat drept de acces pentru a vizualiza documentele din sistemul informatic. Sistemul informatic înregistrează notificarea sau comunicarea actului în mod automat.

În cazul în care nu se poate presupune că un destinatar va fi în măsură să utilizeze sistemul informatic folosit pentru notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau în cazul în care notificarea sau comunicarea actelor prin intermediul sistemului informatic este imposibilă din punct de vedere tehnic, instanța poate, de asemenea, să notifice sau să comunice acte judiciare pe cale electronică în alt mod. În acest caz, actul este considerat notificat sau comunicat atunci când destinatarul confirmă primirea actului judiciar în scris, prin fax sau pe cale electronică. Confirmarea trebuie să indice data primirii actului și să poarte semnătura destinatarului sau a reprezentantului acestuia. O confirmare furnizată în format electronic trebuie să poarte semnătura electronică a expeditorului sau să fie transmisă în alt mod securizat care să permită identificarea expeditorului și momentul trimiterii sale, cu excepția cazului în care instanța nu are niciun motiv să se îndoiască de faptul că respectiva confirmare fără semnătură digitală a fost trimisă de către destinatar sau de către reprezentantul acestuia. Confirmarea trebuie transmisă instanței fără întârziere. O instanță poate amenda un participant la o procedură sau reprezentantul acestuia pentru încălcarea acestei obligații.

Actele judiciare pot fi notificate sau comunicate avocaților, notarilor, executorilor judecătorești, lichidatorilor și agențiilor guvernamentale naționale sau locale în alt mod decât prin metoda electronică doar dacă există o justificare adecvată în acest sens.

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor judiciare către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?

În conformitate cu articolul 322 alineatul (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care destinatarul unui act judiciar nu poate fi găsit la locuința acestuia, actul este, de asemenea, considerat notificat sau comunicat dacă acesta este livrat unei persoane cu vârsta de cel puțin paisprezece ani care locuiește împreună cu destinatarul sau care lucrează pentru familia beneficiarului. Alineatul (2) de la același articol prevede că, în locul notificării sau comunicării unui act judiciar către destinatar, acesta poate fi notificat sau comunicat asociației de proprietari care gestionează imobilul în care se află locuința sau sediul de activitate al destinatarului, administratorului unei proprietăți deținute în comun sau locatorului destinatarului. În mod similar, acesta poate fi notificat sau comunicat angajatorului destinatarului sau unei alte persoane pentru care acesta prestează servicii în temeiul unui contract. Un act judiciar este considerat notificat sau comunicat destinatarului în conformitate cu alineatul (3), chiar dacă acesta este notificat sau comunicat reprezentantului destinatarului în unul dintre modurile prevăzute la alineatele (1) și (2) de la același articol. În conformitate cu articolul 322 alineatul (4) din Codul de procedură civilă, un act este, de asemenea, considerat notificat sau comunicat unei persoane care își desfășoară activitatea în cadrul forțelor armate, care execută o pedeapsă cu închisoarea sau care se află într-o instituție de îngrijire medicală sau un loc similar pentru o perioadă mai lungă de timp dacă actul este livrat șefului instituției sau unei persoane numite de acesta, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel.

Articolul 323 din Codul de procedură civilă prevede că, în cazul în care un act este notificat sau comunicat unei persoane fizice care desfășoară o activitate economică sau profesională, însă această persoană nu se află la sediul în care își desfășoară activitatea pe durata programului de lucru obișnuit sau se află în imposibilitatea de a primi actul, atunci actul poate fi livrat unui angajat care se află, în mod obișnuit, la sediul comercial al destinatarului, sau unei persoane care, de regulă, oferă servicii destinatarului pe o bază contractuală similară. Acest lucru este valabil, de asemenea, în conformitate cu alineatul (2), în cazul notificării sau comunicării actelor către persoane juridice, agenții administrative, notari și executori judecătorești, precum și în cazul notificării sau comunicării unui act reprezentantului destinatarului sau oricărei alte persoane căreia i se poate notifica sau comunica actul în locul destinatarului.

În conformitate cu articolul 326 alineatul (1) din Codul de procedură civilă, un act judiciar care nu poate fi notificat sau comunicat deoarece nu poate fi livrat la locuința sau la sediul comercial al destinatarului sau al reprezentantului acestuia poate fi considerat notificat sau comunicat dacă este introdus în cutia poștală care aparține domiciliului sau sediului comercial sau într-un loc similar pe care destinatarul sau reprezentantul acestuia îl utilizează pentru a primi corespondența și care protejează actul de fenomenele naturii în condiții normale. Un act judiciar poate fi notificat sau comunicat în acest mod asociației de proprietari care gestionează imobilul în care se află locuința sau sediul comercial al destinatarului, administratorului unei proprietăți deținute în comun sau locatorului destinatarului, precum și angajatorului destinatarului sau unei alte persoane pentru care destinatarul prestează servicii în temeiul unui contract numai în cazul în care este imposibilă notificarea sau comunicarea actului destinatarului sau reprezentantului acestuia în persoană. Notificarea sau comunicarea actului în modul descris la alineatul (1) este permisă, în conformitate cu alineatul (2) de la același articol, numai în cazul în care au fost depuse eforturi pentru a livra personal actul judiciar către destinatar, în cel puțin două ocazii, la un interval de cel puțin trei zile și la ore semnificativ diferite și în cazul în care este, de asemenea, imposibilă notificarea sau comunicarea actului juridic unei alte persoane care se află în locuința sau la sediul comercial al destinatarului în conformitate cu articolul 322 alineatul (1) sau cu articolul 323 din Codul de procedură civilă.

Articolul 327 din Codul de procedură civilă permite, de asemenea, notificarea sau comunicarea actului judiciar prin depunerea acestuia într-o locație specifică. În conformitate cu articolul 217 alineatul (1) din Codul de procedură civilă, în condițiile prevăzute la articolul 326 din cod, un act poate fi depus, de asemenea, la oficiul poștal, municipalitatea rurală sau primăria orașului responsabilă pentru locul de notificare sau comunicare a actului sau la sediul instanței districtuale pe raza căreia care se află locul pentru notificarea sau comunicarea actului.

În conformitate cu articolul 317 articolul (1) din Codul de procedură civilă, în baza unei hotărâri judecătorești, un act judiciar poate fi notificat sau comunicat unui participant la procedură prin anunț public în cazul în care:

1. adresa participantului la procedură nu este înscrisă în registru sau persoana nu locuiește la adresa înscrisă în registru, iar instanța nu dispune de niciun alt mijloc pentru a afla adresa persoanei sau locul în care aceasta locuiește și actul nu poate fi livrat unui reprezentant al persoanei sau unei persoane autorizate să primească actul sau în oricare alt mod prevăzut la articolul menționat;
2. notificarea sau comunicarea actului într-un stat străin în conformitate cu cerințele prevăzute este presupusă a fi imposibilă;

3. actul nu poate fi notificat sau comunicat deoarece locul de notificare sau comunicare este locuința unei persoane extrateritoriale.

În conformitate cu articolul 317 alineatul (3) din Codul de procedură civilă, un extras dintr-un act care face obiectul notificării sau comunicării publice este publicat în publicația *Ametlikud Teadaanded*. Instanța sesizată poate lua o decizie privind autorizarea publicării extrasului, de asemenea, în alte publicații.

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele judiciare?

În cazul în care un act este notificat sau comunicat în conformitate cu articolele 322 și 323 din Codul de procedură civilă, acesta este considerat notificat sau comunicat în momentul în care a fost livrat persoanei căreia îi era destinat în conformitate cu articolul 322 sau articolul 323 din Codul de procedură civilă.

În cazul în care un act este notificat sau comunicat prin introducerea acestuia într-o cutie poștală în conformitate cu articolul 326 din Codul de procedură civilă, acesta este considerat notificat sau comunicat în momentul introducerii sale în cutia poștală.

În cazul în care un act este notificat sau comunicat prin depunerea acestuia, în conformitate cu articolul 327 alineatul (3) din Codul de procedură civilă, acesta este considerat notificat sau comunicat în cea de a treia zi de la care a fost lăsată sau trimisă înștiințarea scrisă menționată la alineatul (2) de la același articol. Data notificării sau comunicării este înscrisă pe plicul actului.

În cazul notificării sau comunicării publice, un act judiciar este considerat notificat sau comunicat în cea de a 30-a zi de la data publicării extrasului în *Ametlikud Teadaanded* [articolul 317 alineatul (5) din Codul de procedură civilă]. Instanța sesizată poate stabili un termen mai lung în care se poate considera că un act a fost notificat sau comunicat. În acest caz, termenul este publicat împreună cu notificarea sau comunicarea publică a actului.

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

În cazul în care un act judiciar este notificat sau comunicat prin depunerea acestuia, în conformitate cu articolul 327 alineatul (2) din Codul de procedură civilă, o înștiințare scrisă cu privire la acest aspect este lăsată sau trimisă la adresa destinatarului. Dacă acest lucru nu este posibil, înștiințarea este afișată pe ușa locuinței personale, a sediului comercial sau a locului de ședere al destinatarului sau este eliberată unei persoane care locuiește în vecinătate pentru ca aceasta să o transmită destinatarului. Înștiințarea trebuie să indice în mod clar că actul depus a fost trimis de către instanță și că acesta este considerat notificat sau comunicat din momentul în care a fost depus și că este posibil ca termenele procedurii să înceapă să curgă de la momentul respectiv.

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor judiciare, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

În conformitate cu articolul 325 din Codul de procedură civilă, în cazul în care o persoană refuză să accepte un act fără un motiv întemeiat, actul este considerat notificat sau comunicat persoanei în cauză în momentul în care aceasta refuză să accepte actul. În această situație, actul este lăsat la locuința sau la sediul comercial al destinatarului sau este introdus în cutia poștală a acestuia. În absența unui sediu sau a unei cutii poștale, actul este returnat instanței.

8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 14 din Regulamentul privind comunicarea sau notificarea actelor)

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 14 din Regulamentul privind comunicarea sau notificarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

În conformitate cu articolul 316¹ alineatul (5) din Codul de procedură civilă, care reglementează punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului, precum și pe baza acestui regulament, actele sunt notificate sau comunicate în Estonia în conformitate cu procedura prevăzută pentru notificarea sau comunicarea actelor judiciare în Codul de procedură civilă. Actele nu pot fi notificate sau comunicate prin anunț public.

În conformitate cu articolul 313 alineatul (2) din Codul de procedură civilă, un act judiciar care este notificat sau comunicat poate fi predat unei persoane care nu este destinatarul acestuia numai în cazurile prevăzute în partea VI din Codul de procedură civilă. Persoana respectivă trebuie să predea actul destinatarului în cel mai scurt timp. Aceasta poate refuza să accepte actul destinat livrării către destinatar numai dacă poate dovedi că se află în imposibilitatea de a livra actul destinatarului. Obligația de a livra actul trebuie să fie explicată persoanei în cauză. Actul este considerat ca fiind notificat sau comunicat, indiferent dacă este sau nu furnizată o astfel de explicație.

Astfel, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului, este posibil, de asemenea, să se aplice modalitățile de notificare sau comunicare descrise la punctul 2.1 de mai sus și prevăzute la articolele 322 și 323 din Codul de procedură civilă:

În conformitate cu articolul 322 alineatul (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care destinatarul unui act judiciar nu poate fi găsit la domiciliul acestuia, actul este, de asemenea, considerat notificat sau comunicat dacă acesta este livrat unei persoane în vârstă de cel puțin paisprezece ani care locuiește împreună cu destinatarul sau care lucrează pentru familia destinatarului. Alineatul (2) de la același articol prevede că, în locul notificării sau comunicării unui act judiciar către destinatar, acesta poate fi notificat sau comunicat asociației de proprietari care gestionează imobilul în care se află locuința sau sediul destinatarului, administratorului unei proprietăți deținute în comun sau locatorului destinatarului. În mod similar, acesta poate fi notificat sau comunicat angajatorului destinatarului sau unei alte persoane pentru care destinatarul prestează servicii în temeiul unui contract. Un act judiciar este considerat notificat sau comunicat destinatarului în conformitate cu alineatul (3), chiar dacă acesta este notificat sau comunicat reprezentantului destinatarului în unul dintre modurile prevăzute la alineatele (1) și (2) de la același articol. În conformitate cu articolul 322 alineatul (4) din Codul de procedură civilă, un act este, de asemenea, considerat notificat sau comunicat unei persoane care își desfășoară activitatea în cadrul forțelor armate, care execută o pedeapsă cu închisoarea sau care se află într-o instituție de îngrijire medicală sau un loc similar pentru o perioadă mai lungă de timp dacă actul să fie livrat șefului instituției sau unei persoane numită de acesta, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel.

Articolul 323 din Codul de procedură civilă prevede că, în cazul în care un act este notificat sau comunicat unei persoane fizice care desfășoară o activitate economică sau profesională însă această persoană nu se află la sediul în care își desfășoară activitatea pe durata programului de lucru obișnuit sau se află în imposibilitatea de a primi actul, atunci acesta poate fi livrat unui angajat care se află, în mod obișnuit, la sediul comercial al destinatarului, sau unei persoane care, de regulă, oferă servicii destinatarului pe o bază contractuală similară. În conformitate cu alineatul (2), același lucru este valabil în cazul notificării sau comunicării actelor către persoane juridice, agenții administrative, notari și executori judecătorești, precum și în cazul notificării sau comunicării unui act reprezentantului destinatarului sau oricărei alte persoane căreia i se poate notifica sau comunica actul în locul destinatarului.

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul nr. 1393/2007 privind comunicarea sau notificarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale - a se vedea mai sus)?

În conformitate cu cea de a doua teză de la articolul 316¹ alineatul (5) din Codul de procedură civilă, pentru notificarea sau comunicarea unui act judiciar în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului nu poate fi utilizat anunțul public.

Este posibilă notificarea sau comunicarea unui act judiciar prin introducerea acestuia într-o cutie poștală, în conformitate cu articolul 326 din Codul de procedură civilă sau prin depunerea actului judiciar, în conformitate cu articolul 327 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu articolul 326 alineatul (1) din Codul de procedură civilă, un act judiciar care nu poate fi notificat sau comunicat deoarece nu poate fi livrat la domiciliul sau la sediul comercial al destinatarului sau al reprezentantului acestuia poate fi considerat notificat sau comunicat dacă este introdus în cutia poștală care aparține domiciliului sau sediului comercial sau într-un loc similar pe care destinatarul sau reprezentantul acestuia îl utilizează pentru a primi corespondența și care protejează actul de fenomenele naturii în condiții normale. Un act judiciar poate fi notificat sau comunicat în acest mod asociației de proprietari care gestionează imobilul în care se află locuința sau sediul comercial al destinatarului, administratorului unei proprietăți deținute în comun sau locatorului destinatarului, precum și angajatorului destinatarului sau unei alte persoane pentru care destinatarul prestează servicii în temeiul unui contract numai în cazul în care este imposibilă notificarea sau comunicarea actului destinatarului sau reprezentantului acestuia în persoană. Notificarea sau comunicarea actului în modul descris la alineatul (1) este permisă, în conformitate cu alineatul (2) de la același articol, numai în cazul în care au fost depuse eforturi pentru a livra personal actul judiciar către destinatar, în cel puțin două ocazii, la un interval de cel puțin trei zile și la ore semnificativ diferite și în cazul în care este imposibilă, de asemenea, notificarea sau comunicarea actului juridic unei alte persoane care se află în locuința sau la sediul comercial al destinatarului în conformitate cu articolul 322 alineatul (1) sau cu articolul 323 din Codul de procedură civilă.

Articolul 327 din Codul de procedură civilă permite, de asemenea, notificarea sau comunicarea actului judiciar prin depunerea acestuia într-o locație specifică. Conform articolului 217 alineatul (1) din Codul de procedură civilă, în condițiile prevăzute la articolul 326 din cod, un act poate fi depus, de asemenea, la oficiul poștal, municipalitatea rurală sau primăria orașului responsabilă pentru locul de notificare sau comunicare a actului sau la sediul instanței districtuale pe rază căreia se află locul pentru notificarea sau comunicarea actului

Articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului prevede că actele judiciare trebuie să fie predate cu confirmare de primire. Admisibilitatea notificării sau comunicării, astfel cum este aplicată în cazurile prevăzute la articolele 326 și 327 din Codul de procedură civilă, este discutabilă.

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?

În conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din „Cerințe pentru transmiterea expedierilor recomandate și a expedierilor asigurate în cadrul serviciului poștal universal” aprobate prin Regulamentul nr. 57 al Ministrului Afacerilor Economice și Comunicațiilor din 22 iunie 2006, în cazul în care destinatarul unei expedieri poștale nu se află la locul său de reședință sau locație în momentul notificării sau comunicării, un aviz de la cel mai apropiat oficiu poștal de locația în cauză va fi lăsat pentru destinatar, menționând faptul că livrarea a fost efectuată.

În cazul în care expeditorul nu a inclus alte observații pe avizul de livrare cu privire la notificarea sau comunicarea în alt mod, actele judiciare vor fi depuse la oficiul poștal pentru o perioadă de până la 15 zile de la cea de a doua încercare de trimitere, cu excepția cazului în care expeditorul a prevăzut un termen diferit. După expirarea acestei perioade, actele judiciare sunt returnate în mod oficial expeditorului, împreună cu motivele returului și sunt eliberate reprezentantului destinatarului care semnează pentru acestea (Termenii și condițiile de notificare sau comunicare ale AS Eesti Post pentru livrarea actelor judiciare).

9 Există vreo dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

În conformitate cu articolul 306 alineatul (2) din Codul de procedură civilă, atunci când un act judiciar este notificat sau comunicat, acțiunea de livrare trebuie să îndeplinească cerințele formale prevăzute de lege și să fie documentată în formatul prevăzut în acest scop. În conformitate cu articolul 307 alineatul (4) din Codul de procedură civilă, expedierea unui act judiciar destinat notificării sau comunicării trebuie să fie înscrisă în dosarul cauzei. În conformitate cu articolul 311¹ din Codul de procedură civilă, sistemul informatic desemnat înregistrează notificarea sau comunicarea unui act judiciar în mod automat (a se vedea descrierea notificării sau comunicării prin intermediul sistemului informatic la punctul 6 de mai sus). În conformitate cu articolul 313 din Codul de procedură civilă, notificarea sau comunicarea unui act prin scrisoare recomandată este certificată de avizul de livrare. Atunci când un act este trimis prin scrisoare nerecomandată sau prin fax, acesta este considerat notificat sau comunicat dacă destinatarul trimite instanței o confirmare de primire a actului prin scrisoare sau fax sau pe cale electronică, la alegerea destinatarului. Confirmarea trebuie să indice data primirii actului și să poarte semnătura destinatarului actului sau a reprezentantului acestuia. În conformitate cu articolul 315 alineatul (5) din Codul de procedură civilă, un aviz de livrare este întocmit în ceea ce privește notificarea sau comunicarea unui act judiciar prin intermediul unui executor judecătoresc, al unui funcționar al instanței, sau al unei alte persoane sau instituții. Ulterior notificării sau comunicării, avizul de livrare este returnat instanței fără întârziere.

În momentul notificării sau comunicării unui act judiciar în temeiul articolului 314¹ din Codul de procedură civilă, în cazul în care acesta este notificat sau comunicat prin trimitere, la dosar este inclusă o notă indicând locul și data când actul sau informația referitoare la punerea la dispoziție a acestuia a fost trimisă, cu excepția cazului în care trimiterea este înregistrată în mod automat în sistemul informatic creat în acest scop.

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care comunicarea sau notificarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul judiciar este comunicat sau notificat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă comunicarea sau notificarea actului judiciar (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de comunicare sau notificare a actului judiciar?

În conformitate cu articolul 307 alineatul (3) din Codul de procedură civilă, în cazul în care un act a ajuns la un participant la o procedură căruia trebuia să i se notifice sau comunice actul respectiv sau căruia i se putea notifica sau comunica actul în temeiul legii, însă certificarea notificării sau comunicării nu a fost posibilă sau în cazul în care procedura de notificare sau comunicare prevăzută de lege a fost încălcată, actul este considerat ca fiind notificat sau comunicat participantului la procedură numai din momentul în care actul a ajuns efectiv la destinatar.

Ulterior notificării sau comunicării prin scrisoare recomandată, în conformitate cu articolul 313 din Codul de procedură civilă, instanța poate considera un aviz de livrare care nu îndeplinește cerințele formale prevăzute la alineatele (3) și (4) de la același articol ca fiind corespunzător în scopul notificării sau comunicării dacă notificarea sau comunicarea este documentată în continuare în mod fiabil în avizul de livrare. În cazul în care instanța nu poate considera un act judiciar ca fiind notificat sau comunicat deoarece prestatorul de servicii poștale nu a notificat sau comunicat actul în mod corect, aceasta poate înapoia actul judiciar prestatorului de servicii poștale pentru a fi notificat sau comunicat din nou, fără niciun cost pentru instanță. Printre exemplele de notificare sau comunicare a actelor în mod incorect se numără neutilizarea tuturor opțiunilor prevăzute în cod în momentul notificării sau comunicării actului judiciar prin scrisoare recomandată, livrarea unui act judiciar către o persoană căreia nu ar fi trebuit să-i fie livrat actul în temeiul dispozițiilor articolului menționat, nerespectarea cerințelor privind notificarea sau

comunicarea unui act judiciar prin introducerea acestuia într-o cutie poștală prevăzute la articolul 326 din cod sau a cerințelor prevăzute la articolul 327 privind notificarea sau comunicarea unui act judiciar prin depunerea acestuia sau lipsa unei documentări corecte a notificării sau comunicării, ceea ce înseamnă că notificarea sau comunicarea nu poate fi considerată efectuată.

11 Trebuie să se plătească pentru comunicarea sau notificarea unui act judiciar și, dacă da, care este suma?

În baza Regulamentului (CE) nr. 1393/2007, notificarea sau comunicarea materialelor este, în general, gratuită, cu excepția cazului în care se solicită notificarea sau comunicarea prin intermediul unui executor judecătoresc.

În cazul în care actele judiciare au fost notificate sau comunicate prin intermediul unui executor judecătoresc, onorariul plătit de executor judecătoresc pentru notificarea sau comunicarea actelor judiciare este, în conformitate cu articolul 48 alineatul (2) din Legea privind executorii judecătorești, în valoare de 30 EUR în cazul în care actele au putut fi notificate sau comunicate destinatarului sau reprezentantului legal al acestuia: 1) utilizând adresa sau datele de telecomunicații înregistrate în registrul de evidență a populației sau prin intermediul adresei de e-mail: isikukood@eesti.ee sau 2) la o adresă înregistrată în registrul întreprinderilor individuale și al persoanelor juridice menținut în Estonia sau utilizând datele de telecomunicații înregistrate în sistemul informatic al registrului menționat mai sus. În conformitate cu alineatul (3), în cazul în care un act judiciar nu a putut fi notificat sau comunicat deși executorul judecătoresc a luat toate măsurile necesare și posibile în mod rezonabil pentru notificarea sau comunicarea actului în temeiul procedurii prevăzute de lege, executorul judecătoresc are dreptul de a solicita un onorariu de 30 EUR prin emiterea unei decizii cu privire la onorariul executorului judecătoresc și la instrumentul de notificare sau comunicare luând în considerare măsurile pe care executorul judecătoresc le-a luat pentru a notifica sau comunica actul. În alte cazuri decât cele menționate la alineatele (2) și (3), onorariul datorat unui executor judecătoresc pentru notificarea sau comunicarea actelor judiciare este de 60 EUR.

Quantumul taxelor poștale rezultă din lista de prețuri a prestatorului de servicii poștale; nu a fost reglementată o taxă fixă la nivel legislativ. Prețul este determinat de greutatea scrisorii, locul unde aceasta este notificată sau comunicată etc. În 2014, prețul mediu a fost de 5,70 EUR per colet cu acte. În cazul în care se utilizează serviciul de mesagerie al instanței, costul per colet cu acte este de 6,20 EUR.

Informații suplimentare pot fi consultate în: [Codul de procedură civilă](#)

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ultima actualizare: 20/11/2018